

«Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven...»

BID VOOR DE ZIEL VAN

MEVROUW

GHISLENA, ALICE PRIEELS

echtgenote van de Heer

JOZEF VAN DEN DOOREN

geboren te Steenhuize-Wijnhuize, op 23 april 1916 en godvruchtig overleden in de St. Franciscus-kliniek te Oprakel-Brakel, op 22 juli 1978, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

De families **PRIEELS, VAN DEN DOOREN,**
PROVENIER en ROOS,

danken U van harte voor uw blijken van christelijke deelneming in hun rouw.

Het leven, dat wij hier met beide handen zouden willen vasthouden, wordt bij ieder mens op een totaal verschillende manier uit de handen gerukt. Heel onverwacht zien wij dit leven voorbijgaan, als het spoor van een wolk. Dit voorbijgaan kan echter niet het doel van een mensenleven zijn. Wie poogt in zijn leven Christus als richtsnoer te nemen, belandt in een leven dat onsterfelijk is.

Daarom is de laatste handdruk, het laatste kruisje op het voorhoofd, geen eeuwig vaarwel; wel een hooggestemd: «tot weerziens bij God.»

Voor ieder gedoopte betekent de dood: een nieuw begin, de Zuiderzijde van de tunnel, waar de uitgang schittert in een levenwekkende Zuiderzon, als was de ingang somber en mistig.

In de aangename atmosfeer van uw gezellige en vernieuwde woongelegenheid stond Gij gereed om Uw echtgenoot, kinderen, kleinkinderen, familie en bureu zo vriendelijk mogelijk te ontvangen; ongemerkt voeldet Gij echter intussen de beperktheid van Uw krachten, waardoor Gij U nog het best op eigen terrein in Uw schik voeldet. Wie had durven denken dat de verwickelingen van de laatste dagen zulke gevolgen gingen hebben.

Moeder, wij zullen U missen; wij hadden nog zoveel voor U willen doen om enigzins te vergelden wat Gij dag na dag voor ons hebt gedaan. Wij stonden naast U in Uw laatste lijdensmomenten en wij voelden ons zo machteloos. Daarom is het dat wij in dit laatste samenzijn ons biddend tot de Heer richten: «Geef rust, O Heer, geef Uw vrede aan deze dode en dat het Eeuwig Licht voor haar altijd schijnen moge.»

Moeder, wij nemen van U hier afscheid met veel pijn in het hart; het is allemaal zo rap gegaan, wij kunnen het nog niet geloven! Intussen blijft Gij in ons midden als de schoonste herinnering!

Ten paradijze geleiden U de engelen.